
Mezinárodní olympijský výbor podpořil studenta FTVS

Mezinárodní olympijský výbor podpořil studenta FTVS

„Důležité je udržet nervy,“ říká talentovaný bobista a student Fakulty tělesné výchovy a sportu UK Bc. Radek Matoušek. Disciplíně, při které sportovci v ledovém korytě atakují až 140kilometrové rychlosti a dosahují stejného přetížení jako piloti stíhaček, se věnuje teprve druhým rokem, přesto se dokázal vyšvihnout mezi nejlepší české borce. Jeho schopnosti ocenil i Mezinárodní olympijský výbor stipendiem, jež mu má pomoci v přípravě na olympiádu v Soči.

Až do února příštího roku budete dostávat 775 dolarů měsíčně (přibližně 14 tisíc korun). Už víte, jak se stipendiem naložíte?

Využiji to na nákup sportovních doplňků. Už teď jsem z těchto peněz pořídil třeba novou helmu. Další peníze použiji na soustředění. Pojedu na trénink do Německa, pak do Francie. V dubnu bych měl jet s atlety Slavie na soustředění do Španělska. Tréninkový týden v zahraničí stojí hodně peněz. Musí tam přijet i další trenéři, kteří mi radí, jak jet na té které trati. Prodraží se i ubytování a musíme mít velké auto s přívěsem nebo dodávkou.

Stipendium má pomoci nadějným mladým sportovcům dostat se na Zimní olympijské hry 2014 v Soči. Už se na ně připravujete?

Byl by to velký šok, kdybych se teprve po třech sezonách jako pilot dostal na olympiádu. U pilotů je vidět větší pokrok až tak po páté šesté sezoně. Měl jsem teď problém s tím, že jsem přijel na závody na dráhu, kterou jsem nikdy předtím nejel. Už mám objetou většinu alespoň evropských drah světového poháru, věřím proto, že se výsledky zlepší. Když se mi podaří stabilně jezdit do dvacátého místa a přidat k tomu pár patnáctých míst, pak věřím, že by byla naděje se na olympiádu dostat.

Co považujete za vrchol své dosavadní sportovní kariéry?

Asi poslední juniorské mistrovství světa, kde jsme s brzdářem Janem Cardou skončili devatenáctí. *(Radek Matoušek a Jan Carda tvořili po třech letech první českou posádku na juniorském mistrovství světa – pozn. red.)*

Za sebou teď máte druhou sezonu v ledovém korytě. Před tím jste hrál americký fotbal, proč jste přešel od fotbalu k bobům?

Americkému fotbalu jsem se věnoval jenom rok, začal jsem ho hrát až na fakultě. Nechal jsem toho ze zdravotních důvodů. V patnácti mě po pádech z kola opakovaně operovali, doteď mám problémy s ramenem. Při americkém fotbale to velmi bolelo, musel jsem proto často vynechávat tréninky. Říkal jsem si, že než dělat něco jen napolovic raději toho nechám. K bobům jsem se pak dostal náhodou přes svého spolužáka z fakulty. Jeho švagr jezdí boby a zrovna dělali nábor, tak jsem to zkusil.

Před boby a americkým fotbalem jste ještě jezdil na kole?

Táta jezdil motokros, mám proto k takovým sportům blízko. Mě víc oslovila kola, jezdil jsem skoky a downhill. Dvakrát jsem ale špatně spadl, takže jsem měl během jednoho roku čtyři operace. Kapitulu kolo jsem proto musel asi v šestnácti uzavřít. V té době jsem také začal chodit pravidelně do posilovny, to mě hodně bavilo.

V bobu odpovídáte za řízení stroje. Jaké schopnosti a vlastnosti musí pilot mít?

Musí na tom být dobře nervově, musí mít pohotové reakce a musí být maximálně soustředěný během jízdy. Před jízdou ho nesmí nic rozhodit.

Většinou je to tak, že první sezonu dělají všichni brzdáře. Je to hlavně proto, aby se zjistilo, jestli má člověk k tomuto sportu vůbec nějaké sklony. Přeci jen je to trochu drsnější sport. Protože nejsem tak rychlý, řekli mi, abych si vyzkoušel pozici pilota. Jsem rád, protože mě to baví víc.

Teď jezdím dvojbob, příští rok bych rád zkusil čtyřbob, takže hledám posádku. Kdyby to chtěl někdo zkusit, ať se mi ozve.

Spolupracujete s psychologem, abyste se udržel v klidu?

Ne, táta mi vždycky říkal, že to je jenom sport a že to dělám pro zábavu. Není proto důvod, abych se něčím zbytečně nerval. Samozřejmě že před závodem je nervozita vždycky, i když se to snažím úplně minimalizovat. Někdo před závodem pro uklidnění poslouchá hudbu. To já nemusím, mně stačí, když si někde sednu a imaginárně si projedu trať.

Jak se člověk cítí, když se v tak obrovské rychlosti a přetížení překloupí v korytu?

Záleží na tom, jak člověk spadne...

Učíte se padat?

Ne. Když se překloupíte, pilota to zarazí dovnitř do bobu. Většinou se mi nic nestane, akorát schytám první ránu, jak se bob otočí. Po prvním pádu, jak na to člověk není zvyklý, jsem měl namožené trapézy. Nejvíce hrozí popáleniny. Při našem posledním pádu to trochu odnesla záda brzdaře. Ti jsou na tom při pádu většinou hůř, protože je to tahá ven z bobu.

Je pro tento sport důležitější fyzická síla, nebo rychlost? Většina bobistů vypadá, že v posilovně tráví hodně času...

Musíte najít průnik obojího. Já nejsem zase tak rychlý, ale jsem silný, tak to tím doháním.

Jak a kde trénujete v průběhu roku?

Základem jsou atletické tréninky a posilovna. Trénujeme hlavně sprinty, v posilovně přemístění, dynamická cvičení, popřípadě jednou týdně jedeme „vyšší váhy“. V létě jezdíme v Liberci na trenažéru. Máme tam bob s kolečky přidělaný na kolejnicích. V zimě obvykle čtrnáct dní před začátkem sezony odjedeme do zahraničí jezdit v ledovém korytu.

Jak se vám daří kombinovat vrcholovou sportovní kariéru se studiem na FTVS UK?

Dá se to stíhat, trochu problém je s docházkou. Někdy je to stresující, protože mám možnost zúčastnit se nějakého zahraničního tréninkového pobytu, ale nemůžu jet kvůli školní docházce. S plněním zkoušek a dalších povinností ovšem problém nemám.